

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 15T/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9521100331
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Pulman
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2021:9521100331.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, samosudcom JUDr. Petrom Pulmanom, LL.M.
na hlavnom pojednávaní v Pezinku dňa 30. decembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

Y. W., nar. XX. XX.XXXX v N., trvalo bytom M., M. XXX/XX, okr. N. - T.,

sa uznáva vinnou, že

ako štátna zamestnankyňa Okresného súdu Košice II, so sídlom Štúrova č. 29, 042 11 Košice, zaradená vo funkcii radca - asistent súdneho oddelenia 2T, po tom, ako dňa 11.10.2019 zistila, že jej neznáma osoba vložila do vrečka bundy prevesenej na operadle jej pracovnej stoličky bankovku v nominálnej hodnote 20,- € a 14.10.2019 zistila, že túto bankovku jej tam vložila JUDr. V. W. (pozn. JUDr. V. W. bola za toto konanie právoplatne odsúdená trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 15T/13/2021 z 12.10.2021) za to, že jej dňa 11.10.2019 v rozpore s § 69 ods. 1 Trestného poriadku a § 195 ods. 1, ods. 6 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy, vyhotovila a odovzdala kópiu obžaloby v trestnej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2T/22/2018 a následne ju informovala aj o stave tohto súdneho konania, hoci JUDr. V. W. nemala zákonné oprávnenie na vydanie kópie časti spisu, ani na poskytnutie informácií o prebiehajúcim konaní, si sumu 20,- € nechala,

teda

v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo pre seba prijala úplatok, čím spáchala

zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a zároveň sa obžalovanej ukladá probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa ustanovuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona sa obžalovanej ukladá povinnosť zúčastniť sa počas plynutia skúšobnej doby ako verejnosť jedného hlavného pojednávania v trestnej veci za trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 Trestného zákona od začatia hlavného pojednávania až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanej ukladá trest zákazu činnosti výkonu štátnej služby zamestnanca súdu na 5 (päť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby podanej dňa 6.10.2021 prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR bol samosudcom tunajšieho súdu dňa 12.10.2021 vydaný trestný rozkaz, ktorým bola Y. W. uznaná vinnou zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona. Spolu s v tom čase obvinenou Y. W. bolo predmetným trestným rozkazom rozhodnuté aj o vine z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona u spoluobvinenej JUDr. V. W..

Proti tomuto trestnému rozkazu podala Y. W. odpor, na základe ktorého samosudca nariadil vo veci hlavné pojednávanie.

Vo vzťahu k obvinenej JUDr. V. W. trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 6.11.2021.

Dokazovaním na hlavom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaná Y. W. ako štátna zamestnankyňa Okresného súdu Košice II, so sídlom Štúrova č. 29, 042 11 Košice, zaradená vo funkcii radca - asistent súdneho oddelenia 2T, po tom, ako dňa 11.10.2019 zistila, že jej neznáma osoba vložila do vrečka bundy prevesenej na operadle jej pracovnej stoličky bankovku v nominálnej hodnote 20,- € a 14.10.2019 zistila, že túto bankovku jej tam vložila JUDr. V. W. za to, že jej dňa 11.10.2019 v rozpore s § 69 ods. 1 Trestného poriadku a § 195 ods. 1, ods. 6 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy, vyhotovila a odovzdala kópiu obžaloby v trestnej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2T/22/2018 a následne ju informovala aj o stave tohto súdneho konania, hoci JUDr. V. W. nemala zákonné oprávnenie na vydanie kópie časti spisu, ani na poskytnutie informácií o prebiehajúcim konaní, si sumu 20,- € nechala.

Obžalovaná Y. W. vyhlásila, že sa cíti byť nevinná. Samotné skutkové okolnosti nenamietala, jej výhrady smerovali výlučne k právnej kvalifikácii. Domáhala sa vyslovenia, že z jej strany ide o konanie, ktoré nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu a oslobodenia spod obžaloby.

Na hlavnom pojednávaní bola obžalovaná podrobne vypočutá. Uviedla, že pracovala ako asistentka sudcu na trestnom oddelení Okresného súdu Košice II. V marci 2019, čo bol 12. rok jej zamestnania na súde, bola preradená z dočasnej do stálej štátnej služby. V roku 2016 bola zaradená v súdnom oddelení 4T, v roku 2019 bola zaradená v súdnom oddelení 2T. Od 1.11.2021 na súde už nepracuje, štátnozamestnanecký pomer rozviazala dohodou, v súčasnosti pracuje v spoločnosti MOTOSVET Košice s mesačným príjmom cca 700 eur v čistom. V čase spáchania skutku pracovala pre JUDr. G. B., jej nadriadeným bol predseda súdu JUDr. B..

V kancelárii na súde sedeli spolu štyri asistentky, mali zoradené po dva stoly oproti sebe. Ako asistentka mala prístup ku všetkým veciam, ktoré boli pridelené do súdneho oddelenia sudcu, okrem vecí vyhradených. Do vecí iných súdnych oddelení prístup nemala. Má stredoškolské vzdelanie s maturitou - obchodnú akadémiu. Pri nástupe do zamestnania bola oboznámená s právnymi predpismi, ktoré sa týkali jej pracovného zaradenia, teda aj so spravovacím poriadkom.

K samotnému skutku obžalovaná uviedla, že pokiaľ si pamätá, bol piatok, keď prišla za ňou do kancelárie advokátka JUDr. W. s tým, že ide prevziať obhajobu obž. Ing. G. a chcela vedieť, kto v tej veci koho zastupuje a kedy je plánované pojednávanie. Už si nepamätá, či bola s JUDr. W. vopred dohodnutá, že príde, alebo táto prišla neočakávane bez predchádzajúcej dohody. Obžalovaná má za to, že išlo o bežné veci, resp. informácie, ktoré sa dajú zistiť aj na internete a nevidela v tom žiadny problém, že by ich advokátke neposkytla. Keby aj niekto telefonoval a žiadal tieto informácie, tak by mu ich poskytla. Spis bol v tom čase u sudcu a obžalovaná mala u seba „pracovnú“ obžalobu (rovnopis obžaloby nezažurnalizovaný v spise s vlastnými poznámkami, ktoré jej uľahčovali prácu, najmä pri doručovaní), v ktorej mala poznačené mená obhajcov, kto ktorého obžalovaného zastupuje a z tejto obžaloby časť, kde boli uvedení obžalovaní, skutky a právna kvalifikácia, teda po odôvodnenie, od fotila na kopírovacom zariadení a fotokópiu poskytla JUDr. W.. Počas rozhovoru s JUDr. W. bola v kancelárii ešte jedna kolegyňa, ktorá však ich komunikáciu nezachytila. Nepamätala si, či o návšteve JUDr. W. informovala sudcu.

Advokátka jej povedala, že bude v pondelok telefonovať, že ako bolo vo veci rozhodnuté, lebo v pondelok malo byť pojednávanie. Aj sa čudovala, že JUDr. W. chcela prevziať obhajobu vo veci, pretože na pojednávaní sa už čítali listiny a mali informácie, že niektorí obžalovaní, ktorí boli vo väzbe, sa chcú

priznať. V pondelok jej potom JUDr. W. písala SMS a pýtala sa, ako rozhodli, na čo jej obžalovaná odpovedala, že rozhodnuté nebolo.

V piatok, po odchode JUDr. W. zistila, že vo vrecku bundy, ktorú mala zloženú na operadle stoličky, je bankovka v nominálnej hodnote 20 eur. Najprv si myslela, že jej ju tam dala niektorá z kolegyň na náramky, ktoré v tom čase vyrábala a nosila na predaj do práce. Keď sa nikto nehlásil, že by jej bankovku do bundy dal, začala mať podozrenie, že táto je od JUDr. W. a preto, keď jej advokátka v pondelok písala a pýtala sa ako skončilo pojednávanie, sa jej spýtala, či jej ona dala do bundy prekvapenie. To jej formou SMS JUDr. W. potvrdila. Bankovku odložila do svojho pracovného stola. Od novembra 2019 mala zdravotné problémy, v dôsledku ktorých bola práceneschopná do konca februára 2020. Do práce nastúpila 1.3.2020 priamo do služby.

Predmetných 20 eur od JUDr. W. nepovažovala za úplatok, pretože fotokópiu časti obžaloby neurobila za peniaze, vôbec o nich nevedela. Nie je zločinec, peniaze chcela aj vrátiť, ale odo dňa skutku sa vlastne už nestretli a ešte donedávna ich mala v šuplíku v práci na okresnom súde. Pripustila, že predmetná bankovka môže byť stále v kancelárii na súde, kde zostali aj nejaké jej osobné veci, ktoré si doteraz nevyzdvihla, hoci štátnozamestnanecký pomer ukončila. Bývalé kolegyne ju informovali, že jej osobné veci má niekde zbalené, ale ešte si pre ne nebola, nakoľko to nie je pre ňu príjemné sa tam ukazovať. Odvtedy, ako si pre ňu prišla NAKA do práce, už v práci nebola. Aj dohodu o ukončení štátnozamestnaneckého pomeru podpísala pred budovou súdu. Na vydanie predmetnej bankovky nebola v prípravnom konaní vyzvaná.

S JUDr. W. nemá inak bližší vzťah. Pozná ju z práce na okresnom súde tak, ako množstvo iných obhajcov, ktorí chodia na pojednávania. S menovanou advokátkou si vyká. Nevie, odkiaľ táto má jej telefónne číslo, ale ona mala v mobile uložené množstvo telefónnych čísel obhajcov a prokurátorov, s ktorými služobne telefonovala aj prostredníctvom súkromného mobilu a nemôže vylúčiť, že si pri nejakej takejto komunikácii jej číslo JUDr. W. uložila.

Nahliadnutie do spisu, prípadne urobenie kópií zo spisu sa inak oficiálne vybavuje v informačnej kancelárii, na ktorú však JUDr. W. neodkázala, pretože podľa nej išlo o bežne dostupné informácie a ak by hocikto hocí len zatelefonoval, tak by mu tieto informácie poskytla. Sudcovia dávajú obžaloby napr. novinárom, preto v tom nevidela problém. Do trestnej kancelárie za asistentkami bežne chodili obhajcovia, prokurátori, vyšetrovatelia, novinári, a rôzne iné stránky a preberali si tu písomnosti, robili sa im aj kópie zo spisov. Obžalovaná si je pritom vedomá správneho postupu v prípade, že chce účastník konania, príp. iná osoba, vyhotoviť kópiu zo spisu, teda, že by sa mal dostať do informačnej kancelárie, ktorá kontaktuje príslušného sudcu a informuje ho o tejto skutočnosti. Nevie povedať, čo im sudca hovorí, ale ona vždy dostala pokyn, aby odovzdala spis do informačnej kancelárie, kde sa potom vyhotovovali kópie.

V závere obžalovaná pripustila, že informácie o osobách, ktoré sú obžalované, za aké skutky a ako sú tie skutky právne kvalifikované, príp. kto ich zastupuje, sa nedajú vyhľadať bežne na internete, aj keď predtým uviedla opak. Osoba, ktorá má o tieto informácie záujem, to môže zistiť len tak, že sa na hlavné pojednávanie dostaví, pretože toto je verejné. Obžalovaná pripúšťa len jednu návštevu JUDr. W. v tejto veci, o druhej nič nevie. Obžalovaná si uvedomuje, že JUDr. W. jej mala dať plnú moc a bez takejto plnej moci nemala na vyhotovenie kópie právny nárok, čo bol aj dôvod, že táto nešla do informačnej kancelárie.

Svedkyňa JUDr. V. W. uviedla, že v roku 2019 pracovala ako advokátka a vykonávala zastupovanie občanov aj ako obhajca v trestnom konaní. Obžalovanú poznala z titulu výkonu funkcie advokátky ako asistentku, ktorá v tom čase pracovala na trestnom oddelení Okresného súdu Košice II, ich vzťah nebol nejaký bližší, hodnotí ho ako bežný pracovný vzťah, vykali si. Z pracovných dôvodov mali na seba aj telefonické kontakty.

Svedkyňa oslovil známy, W. I., či by mu nevedela zabezpečiť obžalobu v trestnej veci Ing. G. a spol. a prípadne zistiť, aký je stav v tejto veci. Svedkyňa oslovila obžalovanú, pričom už pre odstup času nevedela povedať, či sa vopred dohodli, že sa za ňou zastaví v práci, alebo prišla bez dohody priamo. Povedala jej, že zvažuje prevziať obhajobu obž. Tarabčáka. Informovala sa, či by bolo možné dostať kópiu obžaloby, resp. nahliadnuť do spisu. Obžalovaná jej umožnila nazrieť do spisu a urobila jej aj kópiu obžaloby. Svedkyňa si nepamätá, či to bola celá obžaloba, ale bolo tam dosť veľa listov, tak asi celá. Obžaloba, ktorú jej obžalovaná poskytla bola klasická obžaloba, tak ako bola podaná, svedkyňa si nepamätá, že by na nej boli nejaké poznámky, či mená obhajcov. Nezaujímalo ju, kto je tam ako obhajca činný, zaujímal ju stav veci.

Následne sa svedkyňa u obžalovanej telefonicky alebo SMS, to už nevedela špecifikovať, informovala, že čo bolo na pojednávaní, aký bol výsledok. Išla za ňou aj osobne a obžalovaná jej umožnila zo spisu prečítať zápisnicu z hlavného pojednávania. Po tejto druhej návšteve ju obžalovaná následne

kontaktovala prostredníctvom SMS, že či to bola ona, kto jej nechal v bunde prekvapenie. Svedkyňa uviedla, že počas tej druhej návštevy, keď na chvíľku obžalovaná odbehla z kancelárie, sama z vlastného uváženia jej vložila 20-eurovú bankovku do bundy alebo svetra, ktorý mala prehodený cez operadlo stoličky (po prečítaní prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky svedkyňa pripustila, že bankovku nechala v bunde pri prvej návšteve). Svedkyňa nevedela uviesť, či bola v tom čase v kancelárii aj nejaká iná osoba. Obžalovaná za poskytnutú obžalobu a informácie nič nežiadala a svedkyňa poskytnutie finančnej hotovosti vnímala ako poďakovanie za ústretovosť. Je si vedomá, že na to, aby mohla nahliadnuť do spisu, príp. z neho získať kópiu, potrebuje plnú moc a to bol aj dôvod, prečo nešla do informačnej kancelárie, ale priamo na trestné oddelenie. Nešla tam s tým, že by automaticky počítala, že jej bude vyhovené, očakávala aj negatívnu odpoveď. Do obžaloby, ktorú jej obžalovaná poskytla, dala nahliadnuť W. I., pričom sa nevyjadrila k otázke, prečo s ňou menovaný ohľadne obžaloby komunikoval. Rovnako sa nevyjadrila, na základe čoho dospela práve k sume 20 eur. Za poskytnutie kópie obžaloby jej neboli zo strany obžalovanej účtované hotové výdavky.

Od druhej návštevy s obžalovanou už nebola v žiadnom kontakte až do konania tohto hlavného pojednávania. Keď bol svedkyňi doručený trestný rozkaz v tejto veci, obžalovaná jej telefonovala, ale svedkyňa hovor neprijala, ani jej netelefonovala späť. Svedkyňa v súčasnej dobe nepracuje, nakoľko jej bol trestným rozkazom uložený trest zákazu činnosti výkonu povolania advokáta.

Na otázku obžalovanej, či si uvedomuje, do akej situácie ju dostala, sa svedkyňa nevyjadrila, prejavila však nad celou situáciou ľútosť.

So súhlasom obžalovanej a prokurátora boli prečítané zápisnice o výsluchoch svedkov X. M., W. I. a X. K..

Prví dvaja menovaní svedkovia využili svoje právo a vo veci nevypovedali.

Svedkyňa K. uviedla, že obžalovanú pozná, boli kolegyne na OS Košice II, JUDr. W. pozná z pojednávania, ani z jednou nie je v príbuzenskom pomere. Na návštevu JUDr. W. si nespomína, do kancelárie k nim chodí veľa stránok, sú tam štyri kolegyne a ona si obvykle nevšíma, čo vybavujú jej kolegyne so stránkami, vždy sa snaží sústrediť na svoju prácu. Nevšimla si, že by obžalovaná poskytla JUDr. W. nejaký spis k nahliadnutiu.

So súhlasom obžalovanej a prokurátora bol prečítaný znalecký posudok č. 50/2020 (č. I. 93-114) z odboru Elektrotechnika, odvetvie riadiaca technika, výpočtová technika (hardvér), odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky a počítačové programy (softvér) Ing. X. K., PhD. Znalec v posudku extrahoval dáta z mobilných telefónov, ktoré vydali obžalovaná a JUDr. V. W.. Súčasťou posudku je v prílohe č. 2 aj zaistená komunikácia, ktorá sa týka priamo skutku, ktorý je predmetom tohto konania. Podstatná časť predmetnej komunikácie 14.10.2019 prebehla formou SMS nasledovne:

JUDr. W. o 10.46 hod.: „Lenka dobrý je rozhodnute?“

Obžalovaná o 10.58 hod.: „To vy ste mi nechali prekvapenie vo vrecku?“

JUDr. W. o 11.00 hod.: „J vy si kupite co chcte potrebujete kedy termin?“

Z ďalšej komunikácie medzi nimi vyplýva, že obžalovaná informuje advokátku o termíne, na ktorý bolo hlavné pojednávanie odročené, tiež o tom, že obžalovaní sa priznali, jeden z nich sa nepriznal k jednému skutku a v tomto smere prokurátor navrhol doplniť dokazovanie a na doplňujúcu otázku, ktorý sa nepriznal, obžalovaná uviedla jeho meno. Ďalej sa advokátka opakovane informuje o možnosti prísť za obžalovanou na súd, obžalovaná jej odpovedá, kedy sú návštevy možné, tiež sa JUDr. W. dopytuje na aký termín bolo pojednávanie odročené. K jednej takejto otázke JUDr. W., či môže prísť za obžalovanou, jej táto odpovedá kedy, ale že jej nebude vedieť dať spis, lebo bude mať v práci doktora a JUDr. W. jej odpovedá, že spis nebude potrebovať.

Súd prečítal aj prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky (č. I. 140 - 150) tel. čísla 421903607767, ktoré boli spracované na základe odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky vykonaného na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu sp. zn. BB-ŠTS-V-529-1/19-3Ntt-110 zo dňa 30.07.2019 v čase od 30.07.2019 do 30.10.2019, predĺženého príkazom sp. zn. BB-ŠTS-V-661-1/19-3Ntt-146 na obdobie do 10.12.2019. Uvedené telefónne číslo používala JUDr. V. W.. Priepisy rovnako potvrdzujú už zistenú komunikáciu medzi obžalovanou a JUDr. W. tak, ako to bolo konštatované v znaleckom posudku.

Na návrh prokurátora bol prečítaný dodatok č.10 k rozvrhu práce na rok 2016 OS Košice II. (č. I. 13-32), ku ktorému je potrebné skonštatovať, že sa netýka žalovaného obdobia a zaradenie obžalovanej bolo v roku 2016 iné. Jej zaradenie mal súd za preukázané jednak zo samotného vyjadrenia obžalovanej a najmä z jej pracovného hodnotenia, urobeného predsedom súdu, podľa ktorého od 13.06.2011 pracovala na súde vo funkcii radca - asistent. Prijatá bola do dočasnej štátnej služby a od 1.6.2019 bola vykonaná zmena jej štátnozamestnaneckého pomeru zaradeným do stálej štátnej služby.

Zaradenie obžalovanej do konkrétneho súdneho oddelenia uvedeného vo výroku rozsudku mal súd za preukázané z jej vyjadrenia, o ktorom nevznikli dôvodné pochybnosti, keď rozvrh práce z roku 2016 bol v tomto smere nepoužiteľný. Rovnako súd považoval za nespornú z vyjadrenia strán spisovú značku veci, v ktorej obžalovaná konala tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Tu je potrebné uviesť, že súd skutkové okolnosti oproti podanej obžalobe upravil doplnením zisteného a preukázaného zaradenia obžalovanej na súde, ako aj konštatovaním, že vo veci spoluobvinenej JUDr. V. W. už bolo právoplatne rozhodnuté a najmä upravením časových súvislostí, kedy bola suma 20 eur obžalovanej poskytnutá a kedy zistila, od koho ju dostala a za čo. Túto zmenu súd považoval za potrebnú vykonať, aby bolo zrejmé, že aj pri presnej špecifikácii časových a skutkových okolností došlo konaním obžalovanej k naplneniu zákonných znakov žalovaného zločinu, reagujúc tak najmä na obhajobu obžalovanej, že ona žiadne peniaze od JUDr. W. nepýtala.

Z vyššie uvedených dôkazov mal súd potom za preukázané, že obžalovaná na základe požiadavky advokátky JUDr. W. tejto urobila z časti súdneho spisu Okresného súdu Košice II. sp. zn. 2T/22/2018 kópiu a to napriek tomu, že mala vedomosť, že táto na vyhotovenie tejto kópie nemá zákonný nárok. Následne zistila, že jej za túto „ústretoivosť“ JUDr. W. bez jej vedomia do jej oblečenia dala sumu 20 eur a túto si po tomto zistení nechala. Okrem vyhotovenia kópie zo spisu obžalovaná dávala JUDr. W. aj informácie o prebiehajúcom súdnom konaní.

Po takto zistenom skutkovom stave súd prijal o konaní obžalovanej nasledovný právny záver.

Podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona zločin prijímania úplatku spácha ten, kto v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok.

Podľa § 69 ods. 1 Trestného poriadku obvinený, obhajca, poškodený, oznamovateľ, ak nie je zároveň poškodeným a zúčastnená osoba, splnomocnenec, ustanovený opatrovník a v konaní pred súdom prokurátor, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a asistent prokurátora majú právo nazeráť do spisov s výnimkou zápisnice o hlasovaní a časti spisu obsahujúcej údaje o totožnosti chráneného svedka, ohrozeného svedka alebo svedka, ktorého totožnosť je utajená, a krycie údaje o totožnosti agenta, robiť si z nich výpisky a poznámky a obstarávať si na svoje trovy kópie spisov a ich častí; také trovy neuhrádza prokurátor, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a asistent prokurátora. Také isté právo má zákonný zástupca obvineného, poškodeného a zúčastnenej osoby, ak tieto osoby sú pozbavené spôsobilosti na právne úkony alebo ich spôsobilosť na právne úkony je obmedzená. Iné osoby tak môžu urobiť so súhlasom predsedu senátu a v prípravnom konaní so súhlasom orgánu činného v trestnom konaní, len ak je to potrebné na uplatnenie ich práv.

Podľa § 195 ods. 1, ods. 6 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy nazeráť do súdneho spisu možno na súde v informačnom centre súdu, v odôvodnených prípadoch aj v príslušnom súdnom oddelení, ale vždy pod dohľadom povereného zamestnanca súdu. Nazeráť do súdneho spisu možno len v pracovných dňoch a v presne určenom čase. Údaje o tom, kde a kedy možno nazrieť do súdneho spisu, uvedú sa na informačnej tabuli súdu. Podrobnosti o nazeraní do súdneho spisu určí predseda súdu. O nazretí do súdneho spisu vyhotoví poverený zamestnanec súdu uvedený v odseku 1 úradný záznam podľa vzoru č. 1 uvedeného v prílohe č. 4. Ak sa zo súdneho spisu vyhotovujú fotokópie, vyhotoví zamestnanec uvedený v odseku 1 úradný záznam podľa vzoru č. 2 uvedeného v prílohe č. 4. Ak sa vyžaduje na nazretie do súdneho spisu, vyhotovovanie výpisov, odpisov alebo fotokópií súhlas predsedu senátu v úradnom zázname o nazretí do súdneho spisu a v zázname o vyhotovení fotokópií zo súdneho spisu sa uvedie aj titul, meno a priezvisko sudcu, ktorý nazretie do súdneho spisu povolil.

Z uvedených zákonných ustanovení je jednoznačne preukázané, že obžalovaná tým, že vyhotovila kópiu časti súdneho spisu priamo na oddelení, bez súhlasu predsedu senátu, bez toho, aby o tom urobila záznam do spisu a to na základe požiadavky osoby, ktorá vo veci nevystupovala ako obhajca, porušila svoje služobné povinnosti radcu - asistenta. Nakoľko JUDr. V. W. nedisponovala plnou mocou na zastupovanie žiadnej osoby v tejto veci, obžalovaná tak mohla urobiť výhradne na základe rozhodnutia zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená.

Za vyššie uvedené protiprávne konanie prijala peňažné plnenie, na ktoré nebol zákonný nárok. Súd za moment prijatia tohto plnenia považoval okamih, keď obžalovaná zistila, od koho a za čo boli peniaze, ktoré tri dni pred týmto zistením našla vo svojom oblečení. Od tohto momentu bola uzročená, že peniaze jej boli inou osobou poskytnuté za to, že jej vyhotovila kópiu časti spisu, na čo táto osoba nemala zákonný nárok. To sa týka aj jej následného konania, keď tejto osobe poskytovala ďalšie informácie o prebiehajúcom súdnom konaní, pričom nebola osobou oprávnenou na poskytnutie takýchto informácií,

vychádzajúc z ustanovení § 6 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého súd informuje verejnosť o trestnom konaní poskytnutím informácií oznamovacím prostriedkom.

Pokiaľ obžalovaná namietala, že ona od nikoho peňažné plnenie nežiadala a ani si nedala sľúbiť, táto obhajoba ju nemôže zbaviť trestnej zodpovednosti. Tak, ako to už bolo uvedené, je jednoznačne preukázané, že obžalovaná si nechala peniaze, ktoré jej boli poskytnuté za jej konanie v rozpore so zákonom. To, že si ich nechala, súd považuje za ich prijatie v zmysle skutkovej podstaty zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona. Trestné je totiž aj prijatie, nielen to, že si páchatel dá úplatok sľúbiť alebo ho žiada. V tomto smere nemôže obstáť ani obhajoba obžalovanej, že peniaze dala do šuplíka v pracovnom stole a nemala možnosť ich vrátiť. Z prílohy k znaleckému posudku totiž vyplýva, že komunikácia obžalovanej s JUDr. W. vo veci záujmu druhej menovanej o priebeh dokazovania vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/22/2018 prebiehala aj po zistení obžalovanej, že práve ona jej dala peniaze za porušenie služobných povinností a je možné z nej usudzovať, že došlo aj k ich následnému osobnému stretnutiu. Z ich vzájomnej komunikácie uvedenej v prílohe znaleckého posudku vyplývajú dohodnuté termíny, kedy za obžalovanou JUDr. W. môže prísť a následne bez toho, že by sa konštatovalo, že k nim nedošlo, sú dohodované termíny ďalšie. Obžalovaná mala teda dostatočný časový priestor, a to až do doby, keď sa začalo trestné konanie, odmietnuť prijatie finančného plnenia, čo neurobila.

Ďalšie námietky obžalovanej smerovali k tomu, že nekonala vo veci všeobecného záujmu a preto by malo byť jej konanie kvalifikované ako prečin prijímania úplatku podľa § 328 ods. 1 Trestného zákona, ktorý spácha ten, kto priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok, aby konal alebo sa zdržal konania tak, že poruší svoje povinnosti vyplývajúce zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie.

Súd sa nestotožnil ani s touto námietkou obžalovanej, a to s odkazom na znenie § 131 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého sa za vec všeobecného záujmu na účely tohto zákona považuje záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti.

Podľa § 131 ods. 3 Trestného zákona úplatkom sa rozumie vec alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok.

V nadväznosti na tieto ustanovenia Trestného zákona v súvislosti s konaním obžalovanej je potrebné poukázať na ustanovenie § 1 Trestného poriadku, podľa ktorého Trestný poriadok upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené, ich páchatelia boli podľa zákona spravodlivo potrestaní a výnosy z trestnej činnosti boli odňaté, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb.

Z uvedeného vyplýva, že konanie podľa ustanovení Trestného poriadku nie je konaním vo veci individuálnych práv občanov, ale reprezentuje práve všeobecný záujem na riadnom vykonaní trestného konania.

Obžalovaná sa z titulu svojho zamestnania a funkčného zaradenia podieľala na plnení zverených úloh, ktoré je v prípade nakladania so spisom nutné považovať za obstarávanie vecí všeobecného záujmu a nie vecí týkajúcej sa individuálnych práv občanov, napr. osôb obžalovaných.

V zmysle rozhodnutia NS SR R 21/2015 súvislosť s obstarávaním vecí všeobecného záujmu v zmysle § 329 ods. 1 Trestného zákona je daná vždy vtedy, ak páchatel bez právneho titulu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť materiálnu alebo inú protislužbu za svoje predchádzajúce, prebiehajúce alebo nasledujúce konanie pri obstarávaní určitej veci (vecí) všeobecného záujmu. Také obstarávanie totiž nie je spojené so vznikom akéhokoľvek nároku na plnenie peňažnej alebo nepeňažnej povahy (úplatok v zmysle § 131 ods. 3 Trestného zákona), mimo právneho režimu odmeňovania toho, kto obstarávanie dotknutých vecí všeobecného záujmu z dôvodu svojho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie vykonáva.

Teda v prípade obžalovanej platí, čo už súd naznačil vyššie, že prijala úplatok za jej konanie, ktoré urobila v minulosti tým, že si nechala peniaze po zistení, kto jej ich a za čo poskytol. Štátny zamestnanec jednoducho nemôže prijať za svoju služobnú činnosť žiadne „poďakovanie“ či „prekvapenie“.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmery za takto zistené zavinenie súd vychádzal z ustanovení § 34 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Za spáchanie zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona je ustanovený trest odňatia slobody na 3 až 8 rokov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd u obžalovanej zistil poľahčujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. j) Trestného zákona, teda, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život.

Prečítanými správami z miesta bydliska, evidenciou priestupkov, služobným hodnotením a odpisom z registra trestov bolo totiž preukázané, že obžalovaná nespáchala žiadny priestupok, nebola v minulosti odsúdená za spáchanie trestného činu a v zamestnaní bola hodnotená kladne, kde si ako štátna zamestnankyňa pracovné úlohy plnila riadne, svedomito a včas.

Priťažujúce okolnosti zistené neboli.

Pokiaľ v trestnom rozkaze bola obžalovanej priznaná aj poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, teda, že sa k spáchaniu trestného činu priznala a úprimne ho oľutovala, súd na základe bezprostrednosti a ústnosti súdneho konania dospel k záveru, že táto poľahčujúca okolnosť nie je namieste, najmä z hľadiska absencie úprimnej ľútosti na strane obžalovanej. Obžalovaná síce skutkové okolnosti priznáva, ale súčasne namieta právnu kvalifikáciu a dokonca v rámci vyjadrenia sa k výpovedi svedkyne, ktorá jej úplatok poskytla, reagovala otázkou na svedkyňu, či si táto uvedomuje, do akej situácie ju dostala. V tomto smere si samosudca nemôže odpustiť odpoveď obžalovanej, aj keď otázka nesmerovala k jeho osobe, že v prvom rade sa do tejto situácie dostala sama, svojím konaním. Nakoniec aj z výpovede svedkyne vyplýva, že keď išla za obžalovanou, počítala aj s možnosťou, že jej požiadavke nevyhovie a obžalovaná tak mohla a mala urobiť. Každá zo zúčastnených osôb tu tak má svoj diel zodpovednosti a nemôže byť obžalovanej na prospech pričítané, že by svoje konanie úprimne oľutovala. O úprimnú ľútosť by mohlo ísť v prípade, že by obžalovaná aspoň po začatí trestného konania 20 eur buď vrátila, alebo sama dobrovoľne vydala orgánom činným v trestnom konaní a nevyhovárala sa, že tak urobiť nemohla.

Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi bolo potom povinnosťou súdu znížiť hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, čo znamenalo, že v konečnom dôsledku obžalovanej mohol byť ukladaný trest odňatia slobody na 3 roky až 6 rokov a 4 mesiace.

S prihliadnutím na to, že u obžalovanej ide o prvé odsúdenie za spáchanie trestného činu, súd dospel k záveru, že za spravodlivý a primeraný je možné považovať trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého s prihliadnutím na doterajší riadny život obžalovanej podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Skúšobná doba bola ustanovená v trvaní 3 (troch) rokov, keď ju súd mohol ustanoviť na 1 až 5 rokov. Tu prihliadol na dĺžku ukladaného trestu s tým, že skúšobnú dobu uloženú v trvaní kratšom, ako je samotná výmera trestu odňatia slobody v intenciách účelu trestu považoval za neprimeranú.

Tu je potrebné uviesť, že probačný dohľad nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe bol uložený iba na základe určenej povinnosti nariadiť v prípade podmienene odloženého výkonu trestu odňatia slobody túto formu dohľadu v § 51 ods. 1 Trestného zákona. Súd nepovažuje obžalovanú za tak narušenú, aby bolo potrebné nad ňou vykonávať dohľad, ale v tomto smere musí rešpektovať zákonom určené mantinely. S nariadením dohľadu potom nastupuje povinnosť súdu uložiť primerané povinnosti a obmedzenia. Za primeranú a účel trestu naplňujúcu, aj vzhľadom na postoj obžalovanej, súd považoval povinnosť zúčastniť sa aspoň jedného hlavného pojednávania v trestnej veci za zločin prijímania úplatku a to od začiatku hlavného pojednávania až do vyhlásenia rozsudku vo veci samej.

Naproti trestnému rozkazu obžalovanej nebol určený zákaz kontaktovať JUDr. V. W. a to aj na základe skutočností zistených na hlavnom pojednávaní, že vo vzájomnom kontakte takmer od spáchania činu neboli.

Nakoľko obžalovaná trestný čin spáchala v súvislosti s plnením jej služobných povinností štátneho zamestnanca súdu, bol jej uložený aj trest zákazu činnosti výkonu štátnej služby zamestnanca súdu na 5 (päť) rokov, ktorý súd mohol ukladať na 1 až 10 rokov.

v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo pre seba prijala úplatok,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom podpísaného súdu na Najvyšší súd SR v Bratislave.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku.